

πρὸς ἀθήνας, καὶ τὴν ἐπολέμησε. χρόνοι δὲ πρὸς κείνην κέσμεν, ἕξ ἡ χιλιάδες, ἑννακῆσσι, ἐξ ἑξαπεντακταροί. Καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ἐπήρσεν ἀπὸ σπασίης: καὶ τὸν ἀφέντην ἐκείου ἐκψείκει τὴν γυναικάν αὐτῆς τῆς ἀφεντῆς, καὶ ἄλλαις πολλαῖς, μὲ παιδία ἀρσενικά καὶ θυλικὰ, ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν: καὶ οὗ ἔφερον εἰς τὸ σαράγιον αὐτῆς.

πότε καὶ πῶς ἐλάσθη καὶ εἰς ἑσπέρην.

Καὶ εἰς οὗ ἕξ ἡ χιλιάδες, ἑννακῆσσι, ἐβδόμεναι πρὸς τὴν χρόνον, μὲν ἰσχυρῶς, εἰς τῆς δεκάσιν, ἕκαμιν ἀρμάδα μεράλη, καὶ φασίται πολλὰ τῆς σερείας: καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δερπυον, καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν. Καὶ μὴ θέλοντες νὰ περσοκωήσῃ: ἐκψείοντο οὖν τοῦ λαοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ δώδεκα χρόνων, καὶ ἀπάνω. Τὰ δὲ παιδία, μὲ τῶν μητέρων αὐτῶν, ἐπήρσεν, ἀρσενικά καὶ θυλικὰ, καὶ οὗ ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν. Τὴν δὲ ἐκκλησίαν τῶν φραγγῶν, τὴν ἕκαμιν ἰσμαχίδιον. Τῆς τὴν εὐρωπῶν ὄρην οἱ Βουλγάρων.

ἵτι πασιαν εἰς τὴν πύλιν εἰσελθεῖν.

Τῆς οὗ ἡ σελταῦν εἰσελε τὸν ἀχμαλί πασιαν εἰς τὴν πύλιν, μεφισάτα δὲ ὡσαῦτα καὶ ἀνδριουμιά. Καὶ ὑπήγε, καὶ ἐπέρασεν εἰς τὴν πύλιν αὐτῆς: καὶ ἐπολέμησε τὸ ὄντροτον, καὶ ἄλλα καὶ τὰ ἐρη καὶ χῶρας: καὶ ἐπερλώρισεν ὅλην τὴν πύλιν (Cory λία, εἰπέμ: καὶ ἀχμαλωσίαν πολλὰ ἕκαμιν, καὶ ἀνδρες, γυναικῆς, καὶ παιδία. Καὶ ἐκαρτέριεν ἐκεί καὶ ἄλλω βοήθειαν φρασίτα, νὰ τῆς ἐλάσθῃ ἀπὸ τοῦ σελταῦν: ἀλλὰ νὰ ἐξολοθρῶσῃ αὐτὴν, καὶ εἰς τέλος νὰ τὴν ἀφανίσῃ. Ὁ δὲ σελταῦν, εἰς ὅποιον τόπον ἵστα ἦγε νὰ πολεμήσῃ: ἐδύνας τὸν ἀντιτάθη: μόνον ὅλοι τὸν ἐπερῶσκυνῶσαν, καὶ δύσιν καὶ ἀνατολή.

ὅτι ὁ σελταῦν καὶ ἐκεί τῆς συρίας ὑπήγε, καὶ ἀπέθανε.

Ὁ δὲ αὐτὸς σελταῦν ἐσιώαζε φρασίτα, τρεῖς καὶ ἑσάμισ χιλιάδες: καὶ ἀρμάδα ἕκαμιν, καὶ τρεῖς καὶ φῶσες δὲ ἀκῆσσι, περλώτα: καὶ τὰ ἀρμάτωσε καλά. Καὶ ἕτως ἐπέρασε μὲ φρασίτα εἰς τὴν ἀνατολήν: καὶ ὑπήγε νεν εἰς τὴν συρίαν, νὰ πολεμήσῃ τοῦ σελταῦν τῆς κάερος. Καὶ ὡς ὑπήγε: σιμῶ εἰς τὴν νικομήδειαν ἀσθεῖς νησε, καὶ ἀπέθανε. χρόνοι ἀπὸ κίσεως κέσμεν, ἕξ ἡ χιλιάδες, ἑννακῆσσι, ὀγδοηνητμοκίω. Ὁ δὲ πασιαν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν πύλιν, ἐφοβήθη: καὶ ἐν τῷ ἄμα ἕκαμιν καφορόζαις: καὶ ἐπέρασε μὲ ὅλου τῆς τὸ φρασίτον, καὶ μετὴν ἀχμαλωσίαν, ὅπῃ εἶχεν, εἰς τὸν ἀλλῶνα: καὶ ἀπέκει, εἰς τὴν Κωνσταντινῶν πόλιν.

καφορόζαις exronit Theodos. πλοιάρια φορηγὰ: ἵστων ἀκρῶν τῆς αὐτῆς ἀπὸ μέρου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΕΛΤΑῦν ΜΕΧΕΜΕΤΗ, ὅπῃ ἐπήρε τὴν πόλιν.

Μετὰ τὴν θάνατον τῆς τῆς σελταῦν, ἔλαβεν τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς αὐτῆς, σελταῦν παγία ζίτης: ἡ τὸν δὲ τότε πατριάρχης ὁ αἰὼν γεγραμμένος κύριος μάξιμος ὁ λόγος.

bellumque intulit. Annus tunc agebatur Mundi sexies millesimus, nongentesimus, sexagesimus quartus. Eam urbem oppugnans, armata manu cepit: Ducem eius interfecit: uxorem eiusdem Ducis, & alias multas faeminas, cum virisque sexus pueris, Constantinopolin in palatium suum deportavit.

De urbe theuarum. 1455.

Anno deinde sexies millesimo, nongentesimo, septuagesimo octavo, die decimo nono mensis Julij: mari classem magnam, terra exercitus multos, comparavit. Hoc apparatu Chalcidem aggressus, obsedit. Quae cum deditionem facere recusasset: ne expugnaret eam, totumque populum masculini sexus, a duodecimo aetatis anno, & supra, occidit. Pueros vero, tum mares, tum faeminas, cum matribus abstulit: & in urbem transtulit. Latinorum templum, synagogam Turcicam fecit. Fuerat Chalcidis urbs, ditionis Venetorum.

Quando es quomodo expugnata sit Chalcis. 1469. Alij, 1470.

Idem Sultanus, Achumaten Bassam in Apuliam, magno cum exercitu misit fortissimum militum. Quo cum is traiecisset: Hydruntem cepit, aliaque oppida & loca: ac totam prope modum Apuliam percursavit: magnamque praedam egit: captis uiris, mulieribus, ac pueris. Expectabat illic a Sultano noua subsidia: ut totam regionem pessundaret, et prorsus deleteret. Quacunque autem Sultanus arma inferret: nemo erat, qui resisteret: sed cuncti, tum in Occidente tum in Oriente, se illi humiliter submittebant.

Bassae in Apuliam misit. 1481.

Congregauit idem copias pedestres, trecenta virorum millia: classem fecit triremium & biremium ducentarum quinquaginta: ac probe omni instrumento armavit. Hoc exercitu traiecit in Orientem: et Syriam petijt, ut bello Sultanium Cairi inuaderet. Postquam ad Nicomediam peruenit: in morbum incidit, quo interijt: anno Mundi sexies millesimo, nongentesimo, octogesimo octavo. Bassa autem, qui in Apulia erat, sibi metueret cepit. Ideo statim hippaginibus factis, excessit, & cum toto exercitu, omnique praeda, Aulomen transfreta nit: inde Constantinopolin redijt.

Expediit Sultani in Syriam: & in ortis.

HACTENVS IMPERIUM Sultani Machemetæ, qui Constantinini urbem expugnauit.

Successit ei mortuo filius suus Baiasita: quo tempore Patriarcha agebat ille doctrina excellens, de quo diximus, Maximus.

Baiasites 11. Imp. 1482. Kai

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Καὶ ὁ αὐτὸς σαρταῦν μεχεμέτης ἐβασίλευσε χρόνος τριανταδύο.

Καὶ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτῆς ἔγιναν αὐτοῖσι οἱ πατριάρχαι, ὅπως ἐγραψάμεν ὀπίσω τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

Γεννάδιος ὁ ἀχολάριος, ὁ σοφώτατος.

Ἰσιδωρος ὁ πύθματικός.

Ἰωάννης ὁ κύσας, ὅπως τῆς ἐκείνου ὁ σαρταῦν τὰ γενεὰ τῆς.

Μάρκος ὁ Ζυλοκαρβίνος.

Συμεὼν ὁ τραπεζόντιος, ὅπως ἐβάλεν ἀρχὴν τὸ περὶ ἐσίου εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Διονύσιος, μητροπολίτης Φιλιπποπόλεως.

Συμεὼν πάλιν ὁ τραπεζόντιος.

Ραφαὴλ ὁ σέρβιος, ὅπως ἐβάλεν πρῶτον τὸ χαρτίσιον.

Μάξιμος ὁ λόγιος: ὅπως εἶπαμεν αὐθιχόν, ὅτι ἀπέθανεν ὁ σαρταῦν ἐπὶ τῆς πατριαρχίας αὐτῆς.

Ὁμως τῆς ὁ πατριάρχης, κύριος μάρτυς, πατριαρχεύσας χρόνος ἕξ, ἀπέθανεν πρὸς κύριον, εἰς τὰς ἑρανίας μονάς.

Ακούσαντες ἡ τὴν θάνατον τῆς πατριαρχίας οἱ ἀρχιερεῖς ἅλοι τῆς δύσεως, καὶ τῆς ἀνατολῆς ἐν τῷ ἄμα ἑδραμα δρομαῖοι, καὶ ἐσυνάχθησαν εἰς τὴν μητέρα τῶν ἐκκλησιῶν, τὴν καθολικὴν μεθ' ἑαυτῶν ἐκκλησίαν. ἦτον ἡ τῶν κειμένων ἐκείνων ἀρχιερέων χρησιμώτατος ὁ ἐφέσος, κύριος Δασηλιόσπολις ἦτον πολλὰ λογιώτατος. Καὶ ἦσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι λογιώτατοι ἀρχιερεῖς ἀπὸ τῶν ὁποῖας ἦτον εὐαγγελιστὴς καὶ ὁ θεσσαλονίκης, κύριος νήφων. Καὶ ὡσαν ἐσυνάχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς: ἐγένετο σὺδος, ἀφ' ἧς ἐκλέξατο πατριάρχην. Καὶ ἐτῆ ἕκαμαν τῶν ψήφους: καὶ ἐκλέξαν τὸν αὐτὸν θεσσαλονίκης.

ΝΙΦΩΝ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Θεσσαλονίκης.

Μετὰ τῶν ψήφους τέσσαρες τῶν κυρίων νήφων ἀφ' ἧς πατριάρχην, ἔδωκαν αὐτῷ τὸ μικρὸν μνημεῖον, καὶ τὸ μέγα μετὰ τὸν ἐσπερινόν. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Ἡρακλείας τὸ δικανίκιον ἐπὶ χεῖρας: καὶ ἀνέστη εἰς τὸν ὑψηλότατον πατριαρχικὸν θρόνον καὶ ἀλόγησεν ἱερωμάνους καὶ κοσμικούς. ἦτον δὲ τῆς ὁ πατριάρχης πολλὰ χρησιμώτατος: καὶ ἐδίδασκε κατ' ἡμέραν ἐπὶ ἀμβωνῶν. Καὶ δὲ

Regnavit iste Mechemeta triginta duos annos: quo regnante fuerunt Patriarcha hi, quorum nomina subieciimus.

I. Gennadius Scholarius, ille doctissimus.

II. Isidorus, à confessionibus.

III. Ioasaphus Cusas, cui barbam præcidi Sultanus iussit.

III. Marcus Xylocarabes.

V. Symeon Trapezuntius: sub quo initium Pefcesij in Ecclesiam introductum est.

VI. Dionysius Metropolitæ Philippopoleos.

VII. Iterum Symeon Trapezuntius.

VIII. Raphael Seruius, Charatzij autor.

IX. Maximus, vir doctissimus: in cuius Patriarchatu Sultanum mortuum esse diximus.

Tunc hic Maximus: cum sexennio officium Patriarchæ gessisset: ad Dominum in caelestes mansiones abiit.

Diuulgata morte eius ad omnes Occidentis & Orientis Ecclesiarum Praesides: eodem hi tempore Constantinopolim cucurrerunt: & in magna catholica Ecclesia, qua mater ceterarum Ecclesiarum est, conuenerunt. Erat illa tempestate Pontifex Ephesi, operam maximè utilem nauans Daniel: quia egregia praeitus doctrina. Sed & alios multos inuenire erat factorum Antistites, studijs literarum, & diuinae cognitionis, perpolitos: quorum unus quoque fuit Thessalonicensis, cui nomen erat Niphoni. Cum itaque, ut dictum, conuissent: Synodum Patriarchæ legendi gratia egerunt: suffragatione ritè factâ, ipsum Thessalonicensem legerunt.

Mors Maximus.

Synodus legendi Patriarchæ causa.

X. P. NIPHON, METROPOLITA Thessalonicensis.

Electioe Niphonis legitime peracta: deriderunt ei minorem significationem: deinde, etiam maiorem, vespertino capti finito. Inde Hecacleensis ei pedum pastorale in manus tradidit: & ipse, celsissima Patriarchica sede conscensa, sacro & laico bene precatus est ordinis. Erat huius Patriarchæ maximus uisus.

Quotidie in Templo docet Niphon.

δὲν ἦτον τόσῳ μετόχῳ λόγου: ἀλλ' εἶχε πλάτῃ εἰς τὴν γλώτταν, καὶ νοήματα με- γάλαι: ὅτι ἦτον περὶ σότερῷ δότῳ εὐφί- λος ἔφευς, ὁ πρῶτος τῶν κερῶν ἐκείνων. Ἦ- τον δ' εἰς πατριῶτα του δότῳ τὴν πελοπον- νησον, ἠγούμ δότῳ τὸν μορέαν, ἠ μητέρα του, ῥω- μαία θυγενεσ ἀτη: καὶ πατέρα του, ἀρχον- τας ἀλβανίτης. Καὶ δότῳ μικρόθεν ἀγά- πησε καὶ ἐπόθησε τὴν κάλυγε κλέω πο- λιτείαν. Καὶ ἐτῆ ἀφῆκε εὐθὺς γονεῖς αὐ- τοῦ: καὶ ἐπέστη εἰς τὸ ἅγιον ὄρῳ, εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ παντοκράτορῳ: καὶ ἐγι- νε μοναχός, εἶτα καὶ ἱερός. Ἐδῆμεινε δ' ἐ- πολλὰς χρόνους ἐκεῖ εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ παντοκράτορῳ. Ὁμοίως ἀπέθανεν ὁ μη- τρὸς πολίτης τῆς Θεσσαλονίκης: καὶ ἐδῆμει- νεν ὁ θρόνονῳ χωρὶς ἀρχιερέως καὶ ποιμέ- νῳ. Συναχθῆτες ἄλλοι ἐπίσκοποι τῆς Θεσ- σαλονίκης ὅλοι, ἦλθαν εἰς τὴν μητρόπολιν. Καὶ συνόδου γενόμενης, μετὰ καὶ τῶν κλη- ρικῶν, καὶ ἄλλων ἱερωμένων, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πάντων τοῦ λαοῦ: ἐψηφι- σαν αὐτὸν τὸν κύριον νήφωνα: καὶ ἀπέει- λαυ ἀνδρας τιμίς καὶ κληρικῶν, μέσῳ εἰς τὸ ἅγιον ὄρῳ: καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν διὰ ἀρ- χιερέων αὐτῶν: ὅτι ἡ φήμη αὐτῶν ἦτον πάν- ταχοῦ βεβοημένη. Ὁμοίως ὁ αὐτὸς κύριος νήφων δὲν ἠθέλησε, νὰ τὸ ἀκῆσῃ: ὅτι νὰ εὐ- γη δότῳ τὸ μοναστήριον, νὰ γένει ἀρχιερός. οἱ δ' ἐ- ἀγιώτατοι πατέρες τοῦ μοναστηρίου ἔ- παῖσαν πρὸς αὐτὸν: καὶ τὸν ἐδέθησαν, καὶ ἐπαρεκάλεσαν, λέγοντες: ὅτι τῆτο εἶναι ὠφέ- λεια λαῷ. Καὶ, ἐπειδὴ χρεία εἶναι ἀξίου πδι- μαίνῳ: μὴ παρηκῆσῃς ἡμῶν, ἀλλὰ ὑπα- γε μετὰ τῶν ἡμετέρων δόχων: καὶ λάβε τὸν θρόνον, νὰ ποιμαίνῃς τὸν χριστιανικὸν λαὸν τῆς κύριου. ὁ δ' ἐ- ἀγιώτατος αὐτὸς, ὁ κύ- ριος νήφων, μὴ ἔχων πλεόν, νὰ εἰπῆ κανεία τίποτε: διὰ νὰ μὴ δὲ φανῆ παρήκοῳ τῶν ὀσιωτάτων πατέρων: ἐπεσοκώησε τῶν θεῶν μοναστηρίῳ, καὶ αὐτοῦ εὐθὺς γέροντας, καὶ πᾶσας εὐθὺς ἀδελφούς: καὶ ἐπέστη μὲν τῶν Θεσσαλονικαίων ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ: καὶ ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Θεσσαλονίκης. Ἐπερὸν δ' ἐγένη καὶ πατριάρχης Κωνσταντι- νουπόλεως, τοιαυτὸς ὅπως ἀνεβάθη ἠ ἀρετῆ ἐ- κείνης, ὅπῃ τὴν ἀρετῆν.

sus: de suggestoq, singulis diebus docebat. Non ille quidem alijs omnibus doctior erat: sed late profluens inerat oratio, & sententiarum pondus: propterea quod ceteris Philosophis qui illo tempore erant, antecellebat. Patriam ei Peloponnesus praeberat, hodie Moræa appellata. Matrem habuit Romanam, id est, Græcam, nobilissimo genere natam: patrem, unum ex Albanicis Proceribus. Ab ineunte ætate, monastica uita cupiditate arsit. Hoc animo praeeditus, reliquit parentes suos seq, in sancti montis Monasterium, Pantocratoris nomine dictum, contulit: ubi in Monachorum caetum cooptatus, postea Sacerdotis titulo ornatus fuit. Ac sanè multos annos in illo Monasterio exegit: donec, morituo Thessalonicensi Metropolitâ, thronus eius absque sacrorum Antistite ac Pastore mansit. Congregati igitur Episcopi Thessalonica cuncti, Metropolin ingressi sunt. Vbi, Synodo facta, presentibus Clericis, & alijs sacrorum ordinum uiris, Primoribusq, ciuitatis, & cuncto populo: legunt ipsum Niphonem nostrum: missisq, honestissimis hominibus, ac Clericis, in montem sanctum ipsum venire ad se, ut Pontifex fieret, iussere: quod præclara de ipso fama sparsa erat longè lateq. Nolebat eos audire Niphon: recusabat exire de Monasterio, & Pontifex fieri. Sanctissimi uero Patres Monasterij, accesserunt ad ipsum, rogarunt, cohortati sunt: hoc ex re populi fore. Omnino, inquit, opus est Ecclesiae digno Pastore. Ideo ne detrecta nostram cohortationem: sed i pedibus faustis, nostris comitatus precibus: cape pascendo Christi de nomine dicto gregi thronum. Tunc sanctissimus vir, oratione ipsorum victus (nihil quippe, quod contradiceret, habebat) ne contumax aduersus religiosissimos Patres videretur: supremum diuino Monasterio uale dixit, & Senum caetui, adeoq, omnibus fratribus: ac Thessalonicensis secutus est ad magnam Ecclesiam: Thessalonicensisq, Metropolitâ renuntiatus est. Inde secuto tempore Patriarchicum Constantinopoli ducius accepit, sicut diximus. Ita uirius extollere sui studiosos solet.

Ortus eius

Antea fue- rat Thessa- lonica Me- tropolita.

Et tempore Symeon Trapezuntius, qui supra Patriarcha fuerat, diem suum obiit: reli- ctis magnis, propè innumeris, opibus: nullo per uitâ testamento super eis facto: Ecclesiae ne cederet, an monasterijs inferreretur: an aliò

Vide, quid eliciat Dia- bolus: cum Symeon P. intestatò obijisset.

Ὁμοίως ἀπέθανεν ὁ πρώτος πατριάρχης, κύ- ριος συμεών, ὁ τραπεζώντις: καὶ ἀφῆκε εἰς οὐ- κλησίαν καὶ εἰς ἑκάστην ζώντῳ αὐτῶν καμίας οἰκονομίας: διὰ τὸ εἶναι αὐτῶν: ὅτι νὰ γένει τὸ ἐκ- κλησίαις, ἢ νὰ δόθῃ εἰς μοναστήρια: ἢ εἰς ἄλλας τόπους,

χασνατέρ-
κασης (in-
quit Theo-
dos.) Ταμί-
κι πρώτῳ:
χασνατέρ-
σι, Λούτι-
ρῳ.

ὅτι ὁ βί-
τῃ πατριάρ-
χῃ, καὶ τῷ
σκύθῃ τῆς
ἐκκλησίας
ἐγένον αὐ-
θοντικῆ,
ἐπρωσῆλω-
σαν, ἀφιέρω-
σαν.
καλυμ, ἀπό-
συρωτῶν ἢ
χρυσοῦφαι-
ται: ferica,
ἢ πῆν ὅλη τῶν
εἰ αὐτοῦ in-
bertexta.
§ λς.
ὡ καὶ συμ-
βολῆ.

τόπῳ, ὅπως τῷ ἐφαίνετο: ἀμὴ ἀπίθανον ἀ-
διόρθωτῳ. λοιπὸν, ὡσαν εἴηνη πατριάρχης
τῷτῳ ὁ κύριος νήφωνασι: δὲ ἐδεξιώθη, καὶ
να πῆσῃ τὸν ἕορ τῷ ἀμηνότῳ, τὸν ἕορ τῷ σκε-
τέρμπει: ὅπῃ ἦτορ τότε χασνατέρπασης, καὶ
γύτανας εἰς τὸ πατριαρχεῖον. Καὶ ἔλαβε λύ-
πημ μεζάλημ ὁ αὐτὸς ἀμηνότῳ: πῶς τὸν
ἐκατεφρόνησεν ὁ πατριάρχης, καὶ δὲ τὸν
ἐδεξιώθη τελείως. Καὶ εἶχε τὸ φαρμάκη μέ-
σα εἰς τὴν κοιλίαν τῷ φυλαμῆτον κατὰ τοῦ
πατριαρχῆ: ἐγύρωσε καμρὸν ἐπιτήδειον, νὰ
εὔρη, νὰ τὸ ξεράσῃ καθὼς καὶ τὸ ἕκαμς.

λοιπὸν, ὁ αὐτὸς ἀμηνότῳ ἤξῳρσεν: ὅτι ὁ
ἀποθανὼν πατριάρχης, κύριος Συμεὼν, δὲ
εἶχε κληρονόμου: καὶ ἕκαμεν ὅλου ἐκείνου
τὸν βίον αὐθοντικόν, καὶ ἄλλα σκῶν τῆς ἐκ-
κλησίας. Διότι ἐλέγχε: ὅτι, ἔσοι ἐπρωσῆλω-
σαν σκῶν ἱερεῖ, καὶ ἄλλα πινὰ, εἰς τὰς ἡμέ-
ρας αὐτῶ τῷ πατριάρχῃ, ὅπῃ ἀπέθανεν: ὅ-
λα εἶναι αὐθοντικά. Ἐπῆρσεν ἕμ ὁ αὐτὸς ἀ-
μηνότῳ, διαγγέλια ἐγκοσμῆσια, θυ-
μιαθήρια ἀργυρεῖ, εἰκονίσματα κεκοσμη-
μένα, ἱερεῖ καλύμματα διαφόρα, δίκαι-
κια ἀργυρεῖ, καὶ ἄλλα πολλὰ σκῶν. Ἦτορ δὲ
ἢ πῆν ὅλη τῶν τῶν πρᾶγματῶν τῆς ἐκ-
κλησίας, ἄσπερα χιλιάδες ἑκατὸν ὀγδωδέ-
κα. Ἐβαλε δὲ καὶ ὅλας τῶν κληρικῶν εἰς τὴν
φυλακίαν. Καὶ ἐγύρωσε διωγμὸς μέγας μέ-
σα εἰς τὸ πατριαρχεῖον.

Ὁ δὲ πατριάρχης, μὴ ἔχων, τι νὰ κάμῃ
εἰς τῷτῳ: ἐσυμβουλόθησαν μετινάς τῶν ἀρ-
χόντων, καὶ οἰκονόμησε μάρτυρας, νὰ μαρτυ-
ρήσωσι: ὅτι ὁ βασιλεὺς σῆαι ἀνεψιὸς τῷ ἀπο-
θανόντῳ πατριάρχῃ, τῆς ἀδελφῆς τῷ ἕορ.
Καὶ ἐτῆ ὑπῆσαν, καὶ ἐμαρτύρησαν, καθὼς
τῶν ἐρμῆνευσεν ὁ πατριάρχης, ὁ δὲ ἀμηνότῳ
ἤξῳρε καλλὰ, ὅτι ψόματῳ ἐμαρτύρη-
σαν: διότι δὲ ἦτορ, ὡσαν εἶπῶν: ἔσονται, αὐ-
τὸς νὰ εἶναι ἀπὸ τῶν τραπέζωντα: καὶ ἤξῳ-
ρε τῶν ὑπὸ θῆσιμ. Ἀμὴ ὁ βασιλεὺς ἦτορ μι-
κρὸς ἀνεψιὸς τῷ πατριάρχῃ ὁπὸ ἕξαδελ-
φῶν. Εὐρὼν δὲ καμρὸν ὁ ἀμηνότῳ, ἐξέρασε
τὸ φαρμάκη, ὅπῃ ἔχεν εἰς τὴν κοιλίαν τῷ,
κατὰ τῷ πατριάρχῃ: καὶ ἐφαρμάκωσεν αὐ-
τὸν, καὶ ἐθανάτωσεν. Ἐκαμε δὲ πάντῳ τῶν
ὑπὸ θῆσιμ ἀρτῆ εἰς τὸν σελταῶν.

Καὶ ἀκῆσας τῷτῳ, ἐθυμώθη πολλὰ, καὶ ὄρ-
γίωθη τῷ πατριάρχῃ: καὶ εὐγαλεν ὁπὸ τῶν
θρόνον τῷ πατριαρχικόν: καὶ ἀπὸ τῶν πό-
λιμ τὸν ἀπεδίωξεν ἔξω. Τῶν δὲ τριῶν μαρ-
τύρων ὄρισεν, καὶ ἐκόψαν τῆς μίτης αὐτῶν. Ἀπὸ
τῶν ὁπίως τρεῖς μάρτυρας, ἦτορ ὁ σῆαι ἱερομόνα-
χος, ὀνόματι Ἀντωνίος.

ἀρτῆ, ἀνε-
φορῶν τῶν
βικηλῶν.
ὅτι τὸν πα-
τριαρχῆν
ἀγαλε, καὶ
τῆς μέρτυ-
ρας ἱπεία
δονσι.

deportarentur, ubi commodum videretur:
sed intestato mortuus est. Caterum, Patri-
archa factus hic Nipho, non insinuavit: ut
honore aliquo afficeret Amerutzæ Scederbei
filium: tunc Regia pecunie prepositum, &
in vicinia Patriarcheij habitantem. Vnde
dolorem hunc paruum hic cepit: se, cui pro-
fus nihil honoris Patriarcha habuisset, ab eo
despectum iudicans. Alebat itaque odium,
tanquam venenum, in ventre abditum, ad-
uersus Patriarcham: ac tempus ei euomendo
opportunitum captabat: sicut etiam fecit.

Nam cum sciret, Patriarchæ Symeoni de-
functo nullum esse heredem: omnes illas fa-
cultates, aliâq; Ecclesiæ vasa, ex arario Regio
vendicabat. Dicebat enim, quacunque sa-
cra vasa, & alia, viuente illo Patriarcha
dedicata fuissent, omnia pertinere ad Regem.
Arripuit ergo iste Amerutzæ libros Euan-
gelicos eleganter ornatos, argentea thuribula, pul-
chras imagines, velamina sacra varij generis,
sceptra argentea, & alia id genus multa. Qua-
rum Ecclesiasticarum rerum omnium pre-
cium, excurrebat ad Asperorum millia cen-
tum octoginta. Omnes quoque Clericos in
custodiam coniecit. Ita magna in Patriarcheio
persecutio extitit.

Patriarcha, quid ad hæc faceret, animo du-
bibus, consilium cum quibusdam Proceribus
cepit: ac testes subornauit, qui dicerent: Ba-
silium quendam, esse mortui Patriarchæ ne-
potem ex sorore. Hoc ipsi, sicut à Patriarcha
instructi erant, pro testimonio dixerunt. Verū
Amerutzæ exactè sciebat, illos falsū testatos
esse: quia non ita erat, sicut ipsi dixerant.
Hoc ei, ut Trapezunte oriundo, & res Symeo-
nis cognititas habenti, probè notum erat. Tan-
tūm Patriarchæ pronepos Basilius fuit, è soro-
ris eius filia. Hic nactus occasionem Ame-
rutzæ, euomuit venenum, quod intra se ha-
buerat, contra Patriarcham: eoque eum
infecit, & necauit. Retulit autem rem ad Sul-
tanum.

Tunc hic, cū audisset, vehementer Patriar-
chæ iratus est: eumq; angusta illa sede deiecit:
& ex urbe in exilium pepulit. Tribus verò
testibus nasos amputari imperauit: quorum
testium vnus, Hieromonachus erat nomine
Antonius.

Reman-

Bona huius
& vasa Ec-
clesiastica,
fisco Sulta-
ni adiudica-
ta.

Patriarchæ
officiosum
infeliciter
mendaciū.

Patriarcha,
officio de-
iectus, & to-
ltes puniti.

Ἐστὶς τὸν ἵδ' ὁ πατριαρχικὸς θρόνος χωρὶς πατριαρχῆς κενὸν πολὺν. Αὐτὸν ἔρχεται ὁ πατριαρχὴς κρυφῶς εἰς τὴν πόλιν, χωρὶς τὴν βασιλῆα τῶν σαλτανῶν: μόνον μετὰ λόγον τῆς ἰδ' τέρτηρη, διὰ τὴν πληρώσει τὸ χαρτζιου. Καὶ πάλιν κρυφῶς ἐφύγει, διὰ τὴν μὴ εἶναι τὸν ἰδ' εἰς ἴνασι: καὶ τὸν πῶδ' ὡση εἰς τὸν σαλτανόν, καὶ κῶψῃ τὴν κεφαλὴν τῆς.

Ἰουλιανὸς εἰς τὴν κληρικῶν, καὶ κληρικῶν ταπεινῶν.

Καὶ ἔσονται, νὰ ἔχη αὐτὸς σαλτανὸν ὀργάνω. Συμὸν εἰς αὐτὸν τὸν πατριαρχικὸν ἐκέρχῃ τῶν κληρικῶν: καὶ εἰς τὸν ὄρισον, ὅτι νὰ κάμῃν ἄλλου πατριαρχικῶν: καὶ ἐκείνου τὸν πρώτου ἴνασι νὰ μὴ εἶναι τὸν ἐνδ' ἔχεται, καὶ ἐνὰ τὸν ἐστὶν γενε. Εἰ δ' ἔφω φωνῆ ἴνασι ἐξω τῶν ὄρισμῶν τῶν, καὶ κἀμηνὰ τὸν ἐκρεμάσει.

Καὶ ὡς ἀκροῦν τὴν φοβεράν ἀπόφασιν τῶν σαλτανῶν ἐγένετο σιωπὴ ἀρχιερέων, κληρικῶν, ἀρχόντων, καὶ πάντων τῶν κληρικῶν λαῶν: ποτὸν νὰ κάμῃν πατριαρχικῶν. Καὶ θεοσκομένων αὐτῶν εἰς ἀδ' ἀδμονίαν μετὰ βασιλῆα: ἐνθυμήθησαν τὸν πρώτον πατριαρχικὸν κύριον Διονύσιον: ὅτι ἔκαμε πῶδ' αἰτήσιμ, καὶ ὄρισκετὸν εἰς τὴν κωνσταντινῶν, διὰ τὴν ἀδμονίαν συκοφαντίαν, ὅτι τῶν εἶπαμ: ὅτι εἶναι πειθίμημὸν, ἢ γὰρ κἀμην. Καὶ ἐτῆ τὸ ἔκαμαμ ἀρτῆ τῶν σαλτανῶν ὅτι ἢ ὄρισον εἶναι ἀξιου πρὸσωπον διὰ πατριαρχικῶν. Καὶ τῆς ὥρας ἐδῶκεν ὄρισμόν: καὶ ὑπαῖνον, καὶ τὸν ἠφραμ ζανικῶς: ὅτι εἶναι ἠελε, νὰ ἔλθῃ, ἢ τὸν ἵδ' πολλὰ γέροντας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΠΑΛΙΝ, ὁ πρώτον πατριαρχῆς.

Ἐλθόντ' αὐτὸς τῶν κυρῶν Διονυσίος εἰς τὴν μετὰ βασιλῆα ἐκκλησίαν: καὶ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον δ' ὄρισον φορεῖν ἐπαναλαβῶν: ἐδράμαμ ἀρχιερεῖς, κληρικῶν, καὶ πᾶσαι ἱερωμένον, ἀρχόντες, καὶ ὁ κληρικὸς λαὸς: καὶ ἐποσκύησαν αὐτὸν, καὶ ὄρισον καὶ ὄρισον τῶν ἀρτῶν αὐτῶν ἔλαβαν. Καὶ ἦτον μεγάλη εἰρήνη καὶ ὁμόνοια εἰς τὴν τοῦ κυρῶν μετὰ βασιλῆα ἐκκλησίαν.

Ἡ τῆς ἀρετῆς τῆς πατριαρχῆς.

Ἦτον δ' ἐτῆ ὁ πατριαρχῆς, τέλει εἰς τὴν ἀρετῶν: καὶ περὶ αὐτὸν ὄρισον τὴν κληρικῶν, ὅτι εἶναι ἦτον ἀλλ', ὡσπερ αὐτὸν. Ἐνῆς ὄρισον δ' ἐ πολλὰ: καὶ ὄρισον τὴν νύκτα ἦτον ἀρετῶν εἰς ὄρισον. Καὶ, ὅτι ἦτον ἠελε, νὰ ὑπαῖνον εἰς τίποτε ὑπαῖνον τῆς ἐκκλησίας: ποτὶ δ' ἐν ἐκαβαλίω: μόνον περὶ ὄρισον ὑπαῖνον, καθὼς ἦτον, καὶ ὑπαῖνον γερ.

Ἐγένετο δ' εἰς τὸν κενόν τῆς πατριαρχείας αὐτῶν σιωπῶν μεγάλοι καὶ φοβεροί: καὶ ὑπαῖνον ὄρισον ἐκκλησίας εἰς ἐκκλησίαν: καὶ

Remansit thronus longo tempore Patriarcha vacuus. Niphon vero, qui Patriarcham egerat, urbem clam, inconsulto Sultano, intrauit, tantum Quaestore conscio, Charatzij persoluedi causa. Quo facto, rursus clanculum aufugit, ne ab aliquo conspiceretur: qui ipsum Sultano proderet, a quo capite mulctaretur.

Cum itaq; Sultanus magnam iram aduersus Patriarcham gereret. Clericos acciuit, ijsq; mandauit, alium Patriarcham facerent: nemo vero illum alterum, qui antea fuisset, reciperet: nec vllum cum eo commercium haberet. Alioqui, si quis hoc interdictum violans deprehenderetur, eum suspensum iri.

Audita tam seuera sententia & comminatione Sultani: coactum est concilium Pontificum, Clericorum, nobilium, & totius plebis, Patriarcha creandi causa, Ibi animis difficili consultatione distractis: cuiusnam potissimum is honor mandandus esset: venit eis in mentem superioris Patriarchae Dionysij: qui se munere abdicauerat: & in canobio Cosinitza versabatur: propter iniustam calumniam, qua quidam ipsum circucisionis crimine infamauerant. Ita Sultano indicarunt: se inuenisse virum Patriarchatu dignum. Tunc ipse statim certos homines ad illum misit cum mandatis: qui profecti, quantumuis reluctantem, adduxerunt inuitum. Eratis tunc valde senex.

Mandatum Sultani de nouo patriarcha creando.

Synodus, & Patriarcha creatus.

XI. P. DIONYSIUS superior, denuo.

Vt aduenit in magnam Ecclesiam Dionysius iterumq; Patriarchicam sedem cepit: currentes venere Pontifices, Clerici, qui ius sacri ordinis participes, nobiles, & plebeius ordo: debitamq; reuerentiam & gratulationem exhibentes, faustam inuicem ab ipso precationem acceperunt. Pace tunc & concordia praclara, magna Christi Ecclesia fruebatur.

Honorifice exceptus, Patriarcha.

Perfecta virtutis in hoc Patriarcha imago conspiciebatur: tantaq; monastica disciplina scientia & usus: ut nemo cum eo comparandus esset. Multum ille ieiunabat: totas noctes inuigilabat precibus. Quotiescunq; aliquò iturus, Ecclesiastici negotij causa esset: nunquam equo vehebatur: sed pedibus iter faciebat, licet summa senectute.

Virtus huius Patriarchae.

Inciderunt in tempus gubernationis eius, terrae motus validi et formidabiles. Tunc ipse alia ex alta

Terrae motus.

καὶ ἔκαμνε λιτανείας καὶ δεήσεις.

λβ'. Ἐκαμνε δ' εἰς τὴν πατριαρχικὸν θρόνον χρόνος δύο, καὶ μῆνας: καὶ ἔκαμνε παραιτήσιμ, καὶ ὑπαῖνε πάλιν εἰς τὸ μοναστήριον, ὅταν ἦτομ, τῆς κοσινίτζε, εἰς τὴν μετανοίαν αὐτοῦ. Σαὶ ἔμ ἔκαμνε παραιτήσιμ ὁ αὐτὸς κύριος Διονύσιος ὁ πατριαρχὴς: ἔγνε σωὸς: καὶ ἔκλεξαν τὸν μητροπολίτην σερρών, ὀνόματι μαναοῦ τῆς τὸν ὀποῖον ἔμετ' ὀνόμασαν μάξιμον.

ιβ'. ΜΑΞΙΜΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΕΡΡῶΝ.

Τῆτον ὡσαν τὴν ἔκλεξαν, ἔκαμνε καὶ οὐ ψήφους: καὶ ἔδωκαν αὐτὸ τὸ μικρὸν μίσημα, κατὰ τὴν τάξιν: καὶ τὸ ἑσπερας, ἀφ' ἑψάλθη ὁ ἑσπερινός, ἔδωκαν αὐτὸ καὶ τὸ μέγα. Καὶ τὸν χριστιανὸν λαὸν τῆ κύριος ὄλογίσας, ἐπὶ τῆ πατριαρχικῆ θρόνον ἀναβάς, μὲ τὴν τελείωσιν ἀπῆλθεν ἐν τῷ θείῳ κελίῳ τῷ πατριαρχικῷ. Ἦτον δ' ἐδοτὸ τὸ ἅγιον ὄρος. Καὶ, ὡσαν ἔγνε πατριαρχὴς, ὄγνηκε κακὸν ὄνομα κατ' αὐτὸ. Καὶ ὑβρίζαν αὐτὸν οἱ χριστιανοὶ, ἱερωμένοι καὶ λαϊκοί. Καὶ, δικαίως ἢ ἀδικῶς ἦτον, ὅπῃ τὸν ὑβρίζαν: καὶ τὰς κατηγορίας, ὅπῃ τοῦ ἔλεγαν: αὐτὸς ἠξούρη δὲ αὐτὰς: καὶ αὐτὸς εἶχε, νὰ δώσῃ λόγον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κείσεως τῆς φοβεράς ἐκείνης.

Ἐκαμνε δ' ὁ αὐτὸς μάξιμος εἰς τὴν πατριαρχικὸν θρόνον χρόνος ἔξη. Καὶ ἔγνε μεγάλην σκανδαλομ δόπο' εἶαν μοναχὸν καλόγηρον, ὀνόματι γαβριήλ: καὶ εὐχαλασ αὐτὸν τὸν πατριαρχίῳ, κύριον μάξιμον, ἐκ τῆ πατριαρχικῆ θρόνον. Καὶ σωὸς ἔγενετο κείνης, ὡπῆ ποῖον νὰ κάμνε πατριαρχίῳ: ὀμοφώνως ἔπερσκάλεσαν τῆτον:

ιγ'. ΝΗΦΩΝΑ ΠΑΛΙΝ, ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ.

Ἠκλέξαντες δ' ἐδούτερον φορῶν, διὰ πατριαρχίῳ, τῆτον ἰάπες εἶλαν, καὶ τὴν ἡφθεραν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν: καὶ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἐπανάλαβε παραι τῆς θείας σωὸς ἀρχιερέων, κληρικῶν, ἀρχόντων καὶ πάντων τῆ χριστιανῶν λαῶ. Εἶχε δ' ἐτὸν πατριαρχικὸν θρόνον χρόνον εἷνα: καὶ ἔγνε σκανδαλα μεγάλα, καὶ πολλὰ, δόπο' τὸν μάξιμον, τὸν πρώτον πατριαρχίῳ: καὶ δόπο' ἄλλας ἀρχιερεῖς, μητροπολίτας, καὶ ἐπισκόπους: ὅπῃ δ' ἐν ἡφθελαν αὐτὸν, τὸν κύριον νήφωνα: καὶ εὐχαλασ αὐτὸν δούτερον φορῶν ἐκ

Ecclesiam adibat, preces & supplicationes faciens.

Consumpsit in administratione Patriarchica annos duos, & aliquot menses. Tum, resignatione facta, in Monasterium suum, ubi antea fuerat, Cosinitza, ad opera penitentia & pietatis, se retulit. Itaque Throno, vacuo facto, & Synodo coacta, electus est Patriarcha, qui Metropolitam Serris egerat, Manasses: quem, Maximum transnominarunt.

XII. P. MAXIMVS, Serranus Metropolita.

Hunc ubi legerunt, suffragium inierunt: ac de more, minus ei dederunt indicium: vesperi autem, cantu usitato decantato, tradiderunt ei manus. Qui populo Christiano, in Patriarchico suggesto fausta & felicia precatus, rebus omnibus rite perfectis, in sacratissima Patriarchicam abiit cellam. Venerat is ἐ sancto monte: cumq; Patriarchica dignitate exornatus esset: exijt sinistra quadam fama de ipso. Itaque ludibrio fuit Christianis, tum sacris, tum laicis. Inre ne an iniuria, criminatione de ipso sparsa: ipse non erit, rationem in die illius severi ac iusti iudicij redditurus.

Malè audiebat hic Patriarcha.

Præfuit hic Patriarcha sexennium. Tunc, magna offensione à Monacho quodam, cui nomen Gabrielus erat, orta: deductus est Maximus ἐ Patriarchico throno. Inde, concilio advocato de nouo Patriarcha sufficiendo: consentientibus vocibus accitus est is, qui sequitur.

Officio suo exutis.

XIII. P. NIPHOSVS, prior Patriarchatu iterato.

Hunc cum iterum legissent Patriarcham: miserunt, qui adducerent ipsum in magnam Ecclesiam. Ita Thronum recuperavit voluntate sacre Synodi Pontificum, Clericorum, Procerum, & totius Christiani populi. Obtinuit illum, per annum unum. Tum, pluribus inimicitiarum grauium causis, à priore Patriarcha Maximo natis: nec non ab alijs Pontificibus, Metropolitibus & Episcopis: qui nullo modo ferre Niphonem uolebant: iterata est

Nipho, iterum reiectus.

ὅτι τὸν πατριαρχίῳ ἀπό τὸν θρόνον ἔφυγαν, καὶ σκανδαλομ ἔκαμνε.

ἐπὶ τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ, μὲν μεγάλης συ-
χύσεως καὶ ταραχῆς, καὶ ἄλλου πολλῶν κακῶν.
Καὶ ὅταν εὐχολαύτῃ τῷ ἐπὶ τῷ πατριαρχικοῦ
θρόνῳ, καὶ τὸν ἀπεδίωξαν: ἕκαμαρ σὺν ὁδῷ,
ποῖον νὰ κάμω πατριαρχικῶν ἀνιφερῶν πολ-
λὰς ἀρχιερεῖς εἰς τὸ μέσον. Τὸ δὲ ἔκλεξαν
ὁμοφώνως τὸν δρόμον.

est ipsius à Patriarchico solio deductio, magnā
cum animorum confusione, Ecclesie perurbā-
tione, aliorumq; malorum incursione. Illo ad
hunc modum exaucto, & relegato: coacta de-
nuo Synodo, de alia Patriarcha surrogando
consultatum est. ac multis à Pontificum nume-
ro nēminatis, tandem una voce electus, Dra-
mae Antistes.

ΙΩΑΚΕΙΜ, ΔΡΑΜΑΣ ΜΤ-
τροπολίτης.

XIII. P. IOACHIMVS,
Dramæ Metro-
polita.

Τῷ τῷ γὰρ, ὡς τὸν ἔκλεξαν ἕκαμαρ καὶ τῷ
ψήφους κατὰ τὴν σιωπῆσαν. Καὶ λαβὼν τὸ
μικρὸν μιλύμα, καὶ τὸ μέγα: ἐκάθησε εἰς τὸν
πριαρχικὸν θρόνον. Τῷ τῷ ἦτον ἀνθρώπος νέος:
καὶ ἰδιώτης: ἀμὴ ἦτον πρὸς τὸν ἔκλεξαν
ἐνάρετ, καὶ ταπεινός. Καὶ, διὰ τὸν ἔχει αὐ-
τὰ τὰ χαρίσματα: τὸν ἀραπιστῶν ὄλ-
κός μ, ἰερωμένοι καὶ λαϊκοί.

Electio huius facta, ad suffragia secundū
consuetudinem itum est. Accepta proinde, &
minore & maiore eius rei indicatione: aug-
stissimam sedem cepit. Erat his, aetate quidem
iuuenis, nec doctrina exopolitus: verūm Eccle-
siasticis rebus perutilis, virtute conspicuus, ani-
mō submissus. Propter huiusmodi animi indo-
lem, charus omnibus fuit, & cōsecrati, & ciui-
lis ordinis.

Elogium
huius Pa-
triarchæ.

ὅτι ὁ πατρι-
άρχης εἰς
τὴν ἰβηρίαν
ὑπέγη.

Ἐβλαβήθη δ' εἰς τὴν ἰβηρίαν
διὰ τὴν δόση Φλωρίαν καὶ Διολογίαν πρὸς τὸν
αὐθιχῆς τῷ τῷ π, ἐκείνη, καὶ πάντες τῷ
λαῷ. Καὶ ἔτῃ ἰβηρικῶν καὶ ἐδέχθησαν αὐτὸν,
καὶ οἱ αὐθεντες, καὶ οἱ ἀρχοντες, καὶ ὁ κόσ-
μος ὄλ, μετα πολλῆς τιμῆς καὶ δόλαβεί-
ας: καὶ ἐφιλοδώρησαν αὐτὸν πολλὰ καὶ πε-
λοσά: ἰδόντες τὸ ταπεινὸν αὐτῶν, ὅτι ἦτον ὄλ-
μιμητῆς τῷ χριστῷ, τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως.
Καὶ, ὡς ἐπάτησε καὶ ἰδε ὄλως τῷ τῷ π καὶ ἐ-
ν τῷ ἰβηρίας: ἐγύρησε, ἦλθεν εἰς τὴν Κων-
σταντινουπόλιν, εἰς τὸν θρόνον αὐτῶν, μεβίου
πολύμ.

Consilium deinde cepit proficiscendi in Ibe-
riam: ut preces & benedictionem Principib-
regionis, omniq; populo, impetiretur. Quod
profectus, exceptus est & à Primorib. et à nobi-
litate, & à cæteris omnib. magno honore reue-
rentiaq;. Munera ei multa & eximia dederunt.
respicientes ad animi eius demissionē, & mode-
stian: qua se totum ad imitationem Christi, su-
mit Pontificis, conformauerat. Postquam sin-
gula Iberie loca obeundo vidit: è peregrina-
tione reuertit, ac Constantinopolim ad Thronū
suum opulentiū redijt.

In Iberiam
profectio.

ὁ φθόνος κα-
τὰ τὸν πα-
τριαρχῆ, καὶ
ἐπανόσασιν
τῷ χαρα-
κτήρι.

ἔρα.

Καὶ, ὡς αὐτῶν ἦλθεν: ἐφθόνισαν αὐτὸν πολλὰ,
ἀρχιερεῖς, κληρικοί, καὶ μίρος κοσμικοί. Καὶ
ἐπεί αὐτῶν μητροπολίτης συληβρίας: τὸν ὁποῖον ἐκά-
θησαν δόση τῶν κακαῖς πράξεσιν αὐτῶν, ὅτι οὐ
ἦσαν εἰς τὸν κόσμον φανεραῖς: καὶ δὲ ἴτην
μόνον ἄξι, καὶ τὸν ἐκάθησαν: ἀμὴ καὶ, καὶ
τὸν ἐλιθοβολήσαν. καὶ ἐσυκώθη τῷ τῷ π, καὶ
ἰβηρικῶν εἰς τὸ διβανὴ τῷ σελταίν: καὶ ἐβα-
λε πρὸς ὅτι εἰς τὸ χαράτῃ Φλωρίαν χί-
λια: καὶ ἔγιναν ὁμοῦ χιλιάδες τρεῖς. Ἀκύνου-
τες ἦ τῷ τῷ π οἱ πασιὰδες: τὸν ἐδέχθησαν πολλὰ
καλῶς.

Ab eo tempore mox, magna in ipsum inui-
dia exorta est multorum: Pontificum, Clerico-
rum, & quorundam Laicorum. Erat quidam
Metropolita Selybriæ: quem propter improba-
facta sua, omnibus nota, ea dignitate moue-
rant: nec tantum ea pœna, verum lapidatione
etiam, dignus erat. Surgens hic, in Senatū
Sultani accessit: & annuo Charactio, seu tri-
buto, aliud mille Ducatorum adiecit: ita ut iā
fieret trium millium. Quo Rasse audito: ipsum
mira comitate exceperunt.

Invidia ad
uersus Pa-
triarcham,
& Chara-
tzi incre-
mentum.
Ecac.

Καὶ ἔτῃ τῷ ὄρας ἐκράξαν τὸν πατριαρχικῶν,
αὐτὸν τὸν κύρημ Ἰωακείμ, καὶ τῷ ἔπασ. Εἰ μὲν
ἐργεῖς τὰ χίλια Φλωρίαν, τὰ πρὸς ὅτι εἰς ὁ-
πρῶν ἐβαλεν ὁ μητροπολίτης σηλυβρίας, διὰ
νὰ γένει πατριαρχῆς: ἔτῃ νὰ κάθησε εἰς τὸν
θρόνον. Εἰ δ' ἐκ δ' ἐμ τὰ ἐργεῖς, νὰ εὐνης, νὰ κα-
θίσῃ ἐκείν, πατριαρχῆς: ὅτι ἐναι ἀπίφασιν
καὶ ὁρισμός τῷ σελταίν ἔταως.

Tunc statim accesserunt Patriarcham
Ioachimū, dicentes. Si acquiescis additio-
nem mille Aureorum: quam Selybrien-
sis fecit, Patriarchatus consequendi causa:
resideto sanè in Throno tuo. Sin abuiis:
exibis, & illi locum tuum cedes: quia hæc
est Sultani sententia & Imperium.

Patriarch-
tus à Sulta-
no quæstui
habitus.

Ο δὲ πατριάρχης, κύρις Ιωακείμ, δὲν ἠθέλησε, νὰ ἐξέρξαι ταύτῃ τῷ ἐπανόμοιου: μόνον ἐδίωκεν, ὅτι νὰ λείψῃ ἐκ τῶ πατριαρχοῦ θρόνου, ὡς νὰ πέσῃ εἰς αὐτὸ τὸ ἀμάρτημα.

Ω δὲ Ὀυβεθὴς λαὸς, ὡς ἴδαν: ὅτι ὁ καθηρημένος καὶ κατεγνωσμένος μητροπολίτης θέλει, νὰ γένη δυναστικῶς καὶ παρνομῶς πατριάρχης: ἐπήγαυ εἰς τὸ βασιλικὸν διδάνη ἐμπροσθεν εἰς τοὺ πασιάδες: καὶ ἐσερξάμ αὐτὰ τὰ χίλια φλωρία, τῷ ἐπανόμοιου. Καὶ ἐτῆ ἐδίωξαν τὸν κακῶς σιλυβερίας: καὶ πάλιν ἐλάβε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὁ αὐτὸς κύρις Ιωακείμ.

Ω ἡ ἐχθρὸν τῆς ἐπιβίαιας, τί κατὸρ θῶκει.

Ὁμως ἐπὶ σωεργίας τῶ Σιλυβόλου, ἔγινε πρᾶγμα ἀξίου λύπης εἰς τοὺ χριστιανούς. Μία γὰρ ἡμέρα, ὁ αὐτὸς σιλυβὸν παλαιστίνης, ἐκαβαλίσθη μετ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν πόρταν αὐτῆ: καὶ ἐπήγε νεμ δὸπὸ τὸ πῦρ εἰς τὸ πῦρ, κνηγόντα καὶ χαίροντα. Καὶ ἐτῆ ἐπέρασσε καὶ δὸπὸ τῷ χώρῳ τοῦ χρεσοκέραιου: καὶ ἴδεν εἷα καὶ μόνον ὀσπίτη μετ' κεραιμίδια: καὶ τὰ ἄλλα ἦσαν χωρὶς κεραιμίδια, μόνον μετωλάκες πλακομεία, καὶ μετ' ἄλλα σκεπάσματα: καὶ μόνον αὐτὸ ἦτον μεκεραιμίδια, καὶ ἐχὶ δ' ὄπερον. Καὶ, ὡς τὸ ἴδεν ὁ σιλυβὸν, ὅτι ἦτον * ἐξχορστὴ μοναχῶν: ἐρώτησε τοὺς ἱερεῖς, καὶ τοὺ γέροντας, τῆς χώρας: τί εἶναι αὐτὸ τὸ μοναχῶν ὀσπίτιον, ὁ ποῦ εἶχει τὰ κεραιμίδια. Καὶ τῆτοι ἀπεκρίθησαν δὸπὸ τὸν φόβον τοῦ, καὶ εἶπαν: ὅτι ἐκκλησία εἶναι ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. Ερώτησε ἡ πάλιν ὁ σιλυβὸν αὐτῶν: ποῖος οὗτος ἐδῶκε τῷ ἐξοστίνῳ, καὶ τῷ ἐκλήσαστε; Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐβλάσαν εἰς τὸν νεμ τῆς κωνσταντινουπόλεως: μόνον ἀπεκρίθησαν ἀπερακτα * καὶ παίδῳ τῷ, ὡς ἀγνωστοὶ καὶ βάρβαροι, καὶ εἶπαν: ὅτι ὁ πατριάρχης ἐδῶκεν ἡμῶν θέλημα, καὶ τῷ ἐκλήσασμεν. ὁ ἡ σιλυβὸν, ἀκέρως τῷ: ἠλοιώθη ἡ ὄψις τῶ προσώπου αὐτοῦ: καὶ ὀργίσθη πολλὰ, καὶ ἐθυμώθη, κατὰ τῶ πατριάρχῃ: καὶ ἠθέλησε, νὰ τῶ κάμη μεγάλην παιδῶν φόβον. Ἀλλ' ὁμως πάλιν ἐμετίβαλε τὸ λογισμόν αὐτῆ: καὶ ὅρσε διὰ ὀρισμόν φοβερῶ πρὸς τοὺ κληρικῶν: ἵνα ἀγάλαμ αὐτὸν τὸν πατριάρχῃ, νὰ κάμημ ἄλλα: ἵνα μὴ παιδῶν αὐτῶν, καὶ ἀφανίσῃ.

* ἢν ἐξόχως μόνον, ἐκπροπὶ θεοδωσίμῳ

* ἀτάκτως καὶ ἀπειθεῖς τῶν

ὀργὴ τῶ σιλυβῶν κατὰ τῶ πατριάρχῃ.

οὐδὲν ἄρχειον, καὶ πατριάρχῃ ἐβόησαν.

Ὡς ἡ ἴδαν οἱ κληρικῶν τὸ ὀρισμόν, καὶ τῷ ἀπόφασιν τῶ σιλυβῶν: ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν: καὶ ἐν τῷ ἄμα ἔκαμαν συνόδον μετ' ἑαυτῶν ἀρχιερέων: ὅπως ἀρέθησαν εἰς τῷ μεγάλῳ ἐκκλησίαν: καὶ ὁμοφώνως ἐβόησαν τῷ φοβῶν τὸν πρώτῳ πατριάρχῃ, κύριον Νηφωναί: ὅπως ἦτον εἰς τῷ βλαχίαν. Καὶ ἐμήνυσαν αὐτῶ μετ' ἑαυτῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας: καὶ ἐδέθησαν αὐτῶν, ἵνα ἐλθῆναι λάβῃ πάλιν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον.

Noluit acquiescere Patriarcha aggratione hac tribuit: sed de Throno cedendum sibi duxit: prout in huiusmodi veniret peccatum.

Tunc vero pius populus, ut vidit, periculum esse: ne condemnatus iste, & merito de iectus, Metropolitam, violenter contra leges fieri Patriarcha: abiit in Regiam curiam, in conspectum Bassarum: & additionem hanc mille Ducatorum in se recepit. Ita repulsus est improbus ille Selybriensis comatus: & Ioachimo sua dignitate restituta constitit.

Non multo post, Diaboli opera quiddam Christianis dolendum accidit. Quodam enim die, Sultanus Baiazita cum Aulicis suis equitabat: modo huc, modo illuc, oberrans, venatione animum oblectans. Hoc modo non longè à Chrysoceramio præteruectus: vidit domum quandam, eamque unicum, tegulis contectam. Cetera vero tegulis carebant: sed tabulis lapideis, aliisque tegumentis constrata erant. Utigitur Sultanus illam solum, & nullam aliam, tegulis habentem, & ita à reliquis differentem, conspexit: quasi in eis sacerdotibus & senibus loci: ecquæ esset hæc sola tegulata domus. Responderunt illi, metu impulsis: esse Christianam Ecclesiam, qua ipsi uterentur. Rursum insit Sultanus: Ecquis vobis potestatem eius ædificandæ dedit? Ipsi, ut homines minime mali, nec periculi quicquam suspicantes, responderunt per imprudentiam inconsideratè: Patriarcha nobis potestatem fecit, & ita ædificauimus. Sultano, postquam audiuit, color faciei immutatus est: & graui ira contra Patriarcham exarsit: de eoq; haud vulgare supplicium sumere voluit. At immutavit tamen animum suum: & seuerum Clericis mandatum dedit: ut deicerent Patriarcham, aliumque sufficerent: nisi pœnas dare, & deleri, vellent. Accepto mandato & sententia Sultani, vehementer animis consternati sunt, & confestim certorum aliquot Pontificum concilium, qui tunc fortè ad magnam Ecclesiam erant, coegere: ac tertium elegerunt una voce superiorem Patriarcham Niphonem, in Valachia versantem. Ei, missis Clericorum aliquot, nuntiandum hoc curarunt: rogantemque venire, & Patriarchicum fastigium reciperet.

Ecce, quid inimicus veritatis molitur.

Propter tegulata domus.

Iratus Patriarchæ, Sultanus.

Synodus, de alio Patriarcha faciend.

At Δεξ.

Ακέρως δὲ τῶν αὐτῶν κύρις νήφωνας: δὲν ἤθελε πλείως, να τὸ πρῶτον δέχθῃ: μό- νευ ἔσειλε οὖν ἀπεσταμένους κληρικούς ὀπί- σσω, καθὼς ἦλθαν μόνοι τῆς: καὶ καμίας φιλοπρίαν δὲν ἔκαμε πρὸς αὐτοῦ. Ελ- θόντες δὲ οἱ κληρικοί εἰς τὴν μεγάλην ἐκ- κλησίαν: ἀνήγγειλα τὰ πρὸς τοῦ κυροῦ νή- φωνας: ὅτι πλείως δὲν προσδέχεται τοῦ- το, ἔδ' ἐθέλει, να ἀκέρως πρὸς τοῦ πατριάρ- χους.

συνοδοσιπὰ λιμῶν ἀρχιε- ρίων διὰ πετεινὰρ- χίω.

Τότε ἡ συνοδὸς, ὡς ἀνέκων οὖν λόγους τῆς, ἐκάθισαν πολλοί: καὶ οὖν δοκι- μωπίτες καὶ ἐρμολίτες ἀρχιερεῖς κατ' ὄνο- μα εἰπόντες, δὲν ὁμοφώνησαν, να ἐκλέξω πα- τριάρχην. Καὶ ἐτῆ ἐλύθη ἡ συνοδὸς. Καὶ πάλιν συνοδὸς γενομένης, ποῖον να κάμω πα- τριάρχην: ἐκλέξαν ὁμοφώνως τὴν Ζιχνοῦ: ὁ ὅποιος δὲν ἔδωκεν ἔδω, τότε εἰς τὴν με- γάλην ἐκκλησίαν: ἀμὴ εἶπεν εἰς τὴν μητροπό- λιν αὐτῆς.

16.

ΠΑΧΩΜΙΟΣ, ΜΗΤΡΩΠΟ- λίτης Ζιχνοῦ.

Τῶν ψηφισάντων μίαν γνώμη εἶχε πα- τριάρχην: ἐν τῷ αὐτῷ ἀπέσειλα, καὶ τὸν ἡ- φερων. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ μικρὸν μίλυ- μα, καὶ τὸ μέγαν. Καὶ τὸ δικανίκιον πρῶτον τοῦ ἡρακλείου ἔλαβε, μετὰ τὴν δὲ χαρτί- αν: ὡς εἶναι συνοδικῶν τῶν πατριάρχων, ὀ- ποῦ τὴν λέγω. Καὶ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρό- νον ἐκάθισε: καὶ ἔδραμα καὶ ἀρχιερεῖς, καὶ κληρικοί, καὶ ὅλοι οἱ χριστιανοί: καὶ ἐπροσκύνη- σαν αὐτῷ εἰς πατριάρχην.

ὄρα. ἑπανόασις τῆ χαρτί- ρια. * id est, ἵνα δώσω ἀφ' ἑαυτῶν χρυ- σίους φ'.

Ἐκαμε δὲ τῆς χρόνον εἶνα εἰς τὸν πα- τριαρχικὸν θρόνον. Καὶ τότε τινὲς κερσικοί, Φίλοι τοῦ πρώτου πατριάρχου κυροῦ Ἰωακείμ, ὁμοφώνησαν ἀπὸ μέσου αὐτῶν: να* δώσω δ' ὀπο' λόγῳ τῆς φλωρία πεντακόσια τοῦ σελτάνου: να οὖν δώση πάλιν πατριάρχην, τὸν αὐτὸν κύριον Ἰωακείμ. Ἦτον δὲ τὸ χαρτί- ριον, φλωρία τρεῖς χιλιάδας: καὶ αὐτοὶ τὸ ἐ- πανόασιν πεντακόσια: ὀποῦ ἔγινε τρεῖς χι- λιάδες, καὶ πεντακόσια. Καὶ τῆς ὀποῦ ἔ- τρεχαν οἱ Φίλοι τοῦ κυροῦ Ἰωακείμ: καὶ ἔκα- μναν ἑπανόασιν, καὶ ἔπαξαν φλωρία τοῦ σελ- τάνου: ἦτον μετέλημα καὶ βελλῆ τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Ἰωακείμ. Καὶ αὐτὸς ἔδ' ἔειπε πρὸς φλωρία κρυφῶς: καὶ ἔδειχεν, ὅτι δὲν ἤθελε εἶδη- σιν. Ὁμως, ὡς τὸ ἔκαμα ἀρτῆ εἰς τὸν σελ- τάνου: ὅτι δίδω φλωρία πεντακόσια: να ὀ- γάλω τὸν πατριάρχην, να ἔλθῃ πάλιν εἰς τὸν θρόνον ὁ πρῶτος πατριάρχης κύριος Ἰωακείμ: ὅρασε τῆς ὄρας, καὶ εὐχαίαν τὴν αὐτῷ κύριον Ἰωακείμ.

ὅτι τὸν πα- τριάρχην εὐχαίαν, καὶ πρῶτον ἡ- φερων.

At ille nullo modo sibi persuaderi pas- sus est: sed Clericos missos, ita, uti venerant, inanes remisit: nulla benignitate & honore eis habito. Qui ad Ecclesiam reversi, renuntiarunt responsum Niphonis: eum non modo oblatam dignitatem non recipere, sed ne audire quidem de eo Patriarcheo, velle.

Recusatio Niphonis.

Hac Synodus recusatione accepta, de- nuo, ac sapius, sedit: cumque probatissimo- rum, ad sustinendum tantum onus apio- rum, Antistitum nomina in medium alla- ta essent: convenire de Patriarcha electio- ne non potuit. Ita Synodus dimissa fuit. Inde rursus concilio congregato: omnium voces in Zichnensi Prasule concurrerunt: qui tunc quidem non aderat, sed domi apud Me- tropolim suam.

Repetite ob Patriar- cham Syno- di.

XV. P. PACHOMIUS. Zichnarum Metro- polita.

Cum hunc una mente Patriarcham le- gissent: statim, legatione missa, adducendum curarunt: eidemque utrumque indicium de more dederunt. Pedum ab Heracleensi ac- cepit, post gratiarum actionem, a Patriarchis recitari solitam: & in Patriarchicum thro- num assedit. Tum accurrere Pontifices, & Clerici, & cuncti Christiani: eiq; debitum ho- norem exhibuerunt.

Pachomij renūciatio.

Postquam hic unum annum sedit: tum quidam Politici, prioris Patriarche Iochimi amici, inter se consilium ineunt: se tan- quam de suo duros Sultano quingentos Aureos: ut ipsis in Patriarchatum resti- tuat Iochimum. Erat tributum antea, tria millia Ducatorum. Hoc ipsi quingen- tis Ducatis auxerunt: ut summa fieret ter mille & quingentorum. Et hoc eorum preposterum erga Iochimum studium: quo hanc accessionem Sultano polliciti sunt: su- sceptum est ipso Iochimo sciente & volen- te. Quippe dabat ipse id auri clanculum: sed nihil se scire praeferbat. Itaque re ad Sultatum ab illis relata: se addere quin- gentos Aureos, ut Iochimus restituatur: sta- tim is negotium eis Throno deducendi Pachomij, & Iochimi reducendi, dedit.

Auctio Charatzij.

Pachomio amoto, Ioa- chimi resti- tutio.

XVI. ΙΩΑ.

15. ΙΩΑΚΕΙΜ ΠΑΛΙΝ ΤΟΝ πατριαρχικὸν θρόνον ἔλαβε.

DECIMVS SEXTVS Patriarcha Ioachimus, iterata Patriarchica potestate.

Περάσαντα δὲ ὀλίγον καιρὸς: ἠβελήθη δὲ ὑπὲρ αὐτὸν φορὰ, καὶ ὑπετάθη εἰς τὸν πάτριον: καὶ ἐτίθη ἡτοιμάσθη, καὶ ἔλαβε μερικὰς κληρικὰς: καὶ ἐφθασεν ἐκεῖ πηλοῦ. Ἡξίωσε δὲ πάλιν ἐπανάλαβη τὸν πατριαρχικόν θρόνον, καὶ ἐπὶ αὐτῷ ἐκαμῶν ὁ πατριάρχης: ἔσαντες, καὶ δώσαντες τὰ πενήκοντα φλωρία: καὶ διὰ τὴν πατριαρχικὴν δόξαν τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸς: καὶ δὲν ἠθέλησε, καὶ τὴν ἐδέχθη, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ: μόνον ἀπέστειλεν δὲ τὰς ὑποκείμενας αὐτῷ, καὶ ἀπέδιδον αὐτῷ δὲ τὸν ὅλον τὸν τόπον αὐτῷ, ὡς ἐπιβάτην καὶ πατριάρχον.

Post modicum tempus, hic iterum peregrinari, & Moldaviam inuisere, paravit. Itaque Clericis aliquot comitatus, in viciniam illius pervenit. Rescuerat Moldavus de additione, ad tributum à Patriarcha facta: cum hic, quingentis Ducatis datis, Pachomium è Throno excussisset, & ipse inibi se collocasset. Noluit ergo eum Princeps ille recipere: imò ne videre quidem: sed Ministros aliquot misit: qui hominem tota regione ipsius excedere iusserunt, ut Patriarchatus contra canones insensorem.

Patriarchæ apud Moldaviam repulsa.

ὅτι ὁ πατριάρχης ἀπέθανεν.

Ἀκούσας δὲ τῆς τῆς λόγους ὁ πατριάρχης: ἐλυπήθη πολλὰ, καὶ ἐντροπιάσθη: καὶ ἐγύρησε, καὶ ὑπετάθη εἰς τὸ δολόβιστον: καὶ δὲ τὴν πικρὰν αὐτῷ ἀπέθανε ἐν τῷ ἄμα: ἔσαντες, καὶ ἀδελφότητι: μὴ δὲ δὲ αὐτῷ, καὶ ὑπομείνη πάλιν καταφρόνησι.

His audiis, Patriarcha valde indoluit, & pudens factus est. Itinere itaque converso, Dolens perrexit: ac dolore animi in morbum delapsus, mox extinctus est: cum talem sui contempionem concoquere non posset.

Eiusdem mors.

συνὸς δὲ διὰ πατριάρχην.

Καὶ μαθάντες οἱ κληρικοὶ τοῦ θάνατον τοῦ πατριάρχου: ἐσωάζαν ἀρχιερεῖς, διὰ καὶ ἰδίῳ, πῶς δὲ ἐστὶν ἀρμόδιος, καὶ κάμω πατριάρχην. Καὶ καθίσαντες ἐπὶ σινώδῃ, ἐζήτησαν ὁμοφώνως τὸν πρῶτον.

Cognita morte Patriarchæ à Clericis: conveniens Pontificum indictus est: ut de alio idoneo, in locum eius substituendo, deliberarent. Sedentes itaque in sacra Synodo, concordī voce superiorem Pachomium requisierunt.

Synodus Patriarchæ gratia.

17. ΠΑΧΩΜΙΟΣ ΠΑΛΙΝ, ὁ πρῶτον πατριάρχης.

DECIMVS SEPTIMVS Patriarcha rursus, prior Pachomius.

Κοινῇ δὲ γνώμῃ ἀρχιερέων, κληρικῶν τε, καὶ κοσμικῶν, τῶν τε ἀρχόντων, καὶ τοῦ κρινοῦ λαοῦ, τοῦτον πάλιν πατριάρχην ἐπεροκάλεσαν: καὶ τὸν πατριαρχικόν θρόνον ἐπανάλαβε, καὶ ἐκάθισεν εἰρηνικῶς. Τότε ἦτον ὁ σοφώτατος καὶ θεολογικώτατος κύριος μανουὴλ, ὁ μέγας ῥήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ πελοπόννησιακός.

Communi sententia, inquam, Pontificum & Clericorum, interque seculares nobilium & plebis, hunc ad Patriarchicam administrationem reuocarunt. Thronum ergo recepit, & pacificè præsedit.

Ecce.

πρὸ τῆς πατριάρχης ἀρμόδιος, τῆς λεγομένης μονεμβασίας.

Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τῆς, ἦτον καὶ ὁ πατριάρχης Ἀρσένιος: τὸ γένος δὲ ἀποστόλων ὁποῖος ἔλαβε τὸν θρόνον τῆς ἀγίας τῆς μητροπόλεως μονεμβασίας, τῆς ἀρμόδιος, καὶ ἐξ ἑαυτοῦ κανόνων, ἀναξίως. Καὶ, καὶ μάθεται ἐπὶ τῆς, πῶς ἐγίνετο τῆς ἀρμόδιος. Τοῦτ' ἔστιν, λέγω, ὁ Ἀρσένιος, ἦτον δὲ ἀρκύνας: καὶ ἦλθεν δὲ τὸν βενετῶν εἰς τὴν μονεμβασίαν.

Eo tempore vivebat doctissimus vir, & Theologus præstantissimus, Manuelus Peloponnesius; magnus magna Ecclesiæ Rhetor.

Manuelus Rhetor.

Sub hoc quoque Patriarcha vixit legum contemptor Arsenius, genere Apostoles: qui indignè violatis legibus & canonibus, in thronum sanctissimæ Metropoliticos Monembasie se intulit. Cognoscite, quæso, quib. machinamētis. Erat iste Arsenius, Diaconus: venitq. Venetijs Monem-

De improbo Arsenio Monembasie throni raptore.

μονεμβασίαν μὲν μεγάλης δυνάμεως, ἢ Βενετίκω δ'ηλονότι τῆς ἀφεντίας: ἔσοντως, ὅπῃ ὀρλίαν αὐτῶν τότε. Καὶ εἶχε θέλημα παρ' αὐτῶν, καὶ παρὰ τῶν λεγόντων τὰ πάπαι: ὅτι, ἀφ' ἧ γενεῆ ἀρχιερέως, νὰ ἔχει τὸν θρόνον τῆς μονεμβασίας ἀνεμπόδ' ἴσως. Καὶ, ὅποιον τῶν ἱεραρχῶν, ἢ τῶν κροσικῶν, φανῆ αὐτῶν ἐναντίον καὶ αὐτῶν εἰς: νὰ παρὰ δὲ σταί μερόλως, καὶ νὰ ἐξορίζεται ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων, ἕως ὅλης τῆς ζωῆς αὐτῶν. Οὕτως ἦλθεν εἰς τὴν μονεμβασίαν: ἔδειξε δὲ ὀρλίαν τῆς αὐθεντίας τῶν Βενετίκων πρὸς τὸν αὐθεντικὸν τοῦ τόπου: καὶ πρὸς δὲ ἀρχόντας, καὶ πρὸς τὸν λαόν. Ὡς δ' εἶδαν οἱ μονεμβασίαν τῶν ὀρλίαν: ἐπεσοκώθησαν αὐτὸν, καὶ ἐτίμησαν μερόλως, καὶ βλάβησαν: ὅτι ἦτον καὶ σοφώτατος μὲν ἄλλος. Λοιπὸν, τῆς δὲ ὀρλίαν, ὡς ἔπαυεν, ἐκείνων: ἔστειλε, καὶ ἐπεσοκώθη τὸν ἐπίσκοπον τοῦ ἔλους: καὶ ἐχειροτόνησεν αὐτὸν, πρεσβύτερον. Τότε συμβῆλιν ἐκαμαρ εἰς, ὅπως νὰ χειροτονηθῆ ἡ αὐτὸς Ἀρσένιος, μητροπολίτης μονεμβασίας. Καὶ οὕτως ἐκαμαρ τὸν ἔλους, τὸν ἐπίσκοπον, εἰς τόπον τοῦ οἰκονομικοῦ πατρῶος. Καὶ δύο ἱερεῖς ἐβαλαμ εἰς δύο μητροπολιτῶν: τοῦ Λακεδαιμονίας, καὶ τοῦ ῥησιανῶν πόλεως. Καὶ ἔτως ἐκαμαρ αὐτοὶ δὲ ψήφως: καὶ ἔδωκαν αὐτοῦ τὸ μικρὸν μίσημα, καὶ τὸ μέγα μετὰ τὸ ἐσθῆνον. Καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν, λειτουργίας γενεμνήης, ἐχειροτόνησαν αὐτὸν, μητροπολίτην μονεμβασίας: καὶ ἐνδύσαν αὐτὸν μετὰ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων, τῶν ἀρχιερατικῶν: τοῦ τε πολυτήμης* σάκκος, καὶ ὀμοφορέου, καὶ τῶν ὀπιλοίπων. Ὡς τῆς ὀρλίαν νομίας: ὡς τῆς κολακίας τῶν ἐλεεινῶν. Ὁ γνήσιος μητροπολίτης μονεμβασίας, ὁ νόμιμος χειροτονηθεὶς πρὸς τῆς ἀγιοπάτης τοῦ ῥησιανῶν μεγάλης ἐκκλησίας; ὄρλιαν ὕγινης: καὶ δὲ νὰ ἀφενδ' ὄρλιαν* οἱ Βενετικοὶ τὸν θρόνον αὐτῶν, ἀπεδίωξαν αὐτὸν, καὶ δὲ πρὸς πείρας ἀπ' αὐτὸν. Καὶ αὐτὸς, μὴ ἔχων, ποῦ νὰ καθίσῃ, νὰ κάμῃ θρόνον: ἔπαυεν εἰς μίαν ἐπίσκοπον αὐτῶν; ἢ ὅποια ἦτον ἡ κορώνης: καὶ ἐκεῖ ἐκάμῃ θρόνον: ὅτι τότε ἡ αὐτῆ κορώνης εἶχε πολλὴν λαόν, ἀρχόντας μεγάλους, καὶ ἄλλους ῥησιμῶν ἀνδρας, καὶ πολλὴν πλοῦν τοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸς ὁ ὀρλιαν νόμιμος ἄρσένιος, ζώντων αὐτῶν τῶν γενεαρχῶν ἀρχιερέως, ἔλαβε τὸν θρόνον αὐτῶν, μὲν δυνάμεως τῶν Λατίνων: καὶ ἐμοίχθη τὴν ἐκκλησίαν ῥησιανῶν, τῶν θεῶν.

Monembasiam, magna Venetorum potestate instructus: pertinēte tunc ad ipsorum imperium illa urbe. Pugnabant ipsi pro eo: causam eius agebat. Papae legatus: concedentes ei, quando fieret Pontifex, thronum Monembasie citra controuersiam. Quod si quis vel sacerdotum, vel Politicorum hominum, se illi opponeret, nec pareret: acriter eum punitum iriatq, adeo exterminatum iri e loco illo, ad omne tempus vite sue. Tunc igitur, ut cepi dicere, Monembasiam venit: mandatum e commendationem Veneta dominationis; Prefecto ciuitatis, Patribus, & populo; exhibuit. Monembasiate, postquam eas literas viderunt: demisse exceperunt hominem, honore & reuerentia prosequentes. utpote preclara etiam eruditione & doctrina praeclatum. Proinde Arsenius iste, qui illo Diaconus uenerat; misit; qui Eleum accirent Episcopum: qui eum declarauit Presbyterum. Quo tempore consilium ab eis csum est, Arsenij Monembasiatie Metropolitae creandi. Itaque illum Eleum Episcopum; in locum & dignitatem Oecumenici Patriarchae traduxerunt: duos autem Sacerdotes; pro duobus Metropolitae reputarunt: uno Lacedaemonia; altero Christianopoleos. Ita ipsi suffragium interunt: & minus ei dederunt iudicium, ac post uesperas maius. Postridie, Liturgia celebrata, eum Monembasie Metropolitae renunciarunt: sacrisq, Pontificalibus induerunt: precioso sacco, & superhumerali, & caeteris. O iniquitatem contra leges: o adulationem miserandorum. Verus Monembasie Metropolitae, qui legitime a sanctissima Christi Ecclesia magna ordinatus erat, uiuus ualensq, supererat. Huius thronum ut in potestate sua Veneti haberent: & de eo quod liberet, facerent: expulerunt tum ipsum; tum antecessores ipsius. Is ergo non habens, ubi resideret, ubi thronum constitueret: in quendam suorum Episcopatum se contulit, qui erat in ciuitate Corona. Ibi posuit sibi thronum: quod tunc ea ciuitas affluebat multitudine populi, nobiles & potentibus, alijsq, prestantibus uiris, magna denique ciuitum frequentia. Ipse uero Arsenius, iniustissimus homo, uiuente ipsius germano Pontifice, occupauit sedem eius, ope Latinorum fretus: Ecclesiamq, Christi, Dei nostri, adultario inquinauit.

Veneri magistratus cō medatitij instructus, Monembasiam uenit.

Recipitur honorificè.

O cecitate

Monembasie Metropolitae fit il legitime.

Legitimo Episcopo; à Venetis expulso:

μά.

αὐτῶν τυφλῶν.

* ὁ πολλὸς ἄρσένιος, ἐνδύματός ἐστι πικρῶς, ἢ τριῶν καὶ ἀρχιερέων. * ἵνα ἰσχυροῦν τοῦ θρόνου.

Ἀλλὰ

ii. 2 Sed

E.Γ.Δ. της Κ.τ.ΙΙ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Αλλὰ ἰδέτε, καὶ τί χειροτονίαν ἔλαβε, ὁ ἐπίσκοπος, καὶ οἱ ἱερεῖς, ἕκαμαν αὐτὸν, μητροπολίτην. Φερίξου ἡλίου, καὶ σείαξου ἡ γῆ, εἰς τὴν τοιαύτην ὑπερβουλίαν. Ο μητροπολίτης κάμνη ἐπίσκοπον καὶ ἱερεῖς, κατὰ τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, ὡς Διαλαμβάνουσι οἱ θεῖοι κανόνες: ἀμὴ ὁ ἐπίσκοπος, καὶ οἱ ἱερεῖς, δὲν κάμνην μητροπολίτην. Πῶς νὰ γένη ὁ υἱὸς πατέρος, ἢ ὁ πατὴρ υἱός; τὸ ἄδύνατον, καὶ ἀσεβές αὐτὸν, καὶ ὑπερβουλίαν. Ἀμὴ ὁ πατὴρ, κάμνη χεῖρα, νὰ ἔχει τιμὴν, ὡς πατὴρ, καὶ κεφαλή τοῦ υἱοῦ: ὁ δὲ υἱὸς νὰ ἔχει τιμὴν, ὡς υἱός, καὶ δούλος τοῦ πατρὸς τῆς: καὶ οὐχὶ τὸ ἐναντίον. Ο πατριάρχης δὲ, κατὰ τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα, ὡς πατὴρ τῶν πατέρων: καὶ, ὡς ποιμὴν τῶν ποιμένων, μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, καὶ ἐπισκόπων, καὶ πάντος ἱερωσύνης καὶ κοσμικοῦ ὅλης τῆς οἰκουμένης. Καὶ χειροτονεῖ τὸν μητροπολίτην: καὶ μητροπολίτης μητροπολίτην χειροτονεῖ, μὲν ἐπιτροπῆς τῆς πατριαρχίας, κατὰ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα. Καὶ ἐπίσκοπος ἐπίσκοπον χειροτονεῖ, μὲν θελήσει τῆς μητροπολίτης.

Ομοίως, καθ' ὡς ἔλαβεν ὁ αὐτὸς Ἀρσένιος τὸν θρόνον τῆς μονεμβασίας ἐξω κανόνων, ὡς εἶπομεν: ἐλειτῆργει μετὰ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου, ὡς μητροπολίτης: καὶ χειροτονίας ἕκαμνη, ἀναγνώσας, ὑποδιακόνους, διακόνους, καὶ ἱερεῖς, καὶ πάντα ὅλα τὰ ἀρχιερατικά. Καὶ μαθῶν τὸ ἡγεῖται τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἢ καθολικῆ καὶ μεγάλη: ἀπέστειλε λαὸν πρὸς αὐτὸν τιμίου πατριαρχικοῦ θεάματος: ἵνα παύσῃ τῆς ἀρχιερατικῆς ὑπερησίας: ὡς ὑπερβουλίαν ὅπου ἐχειροτονήθη, καὶ μοιχεύει πνευματικῶς: καὶ αὐτὸς χειροτονία δὲν ἔλαβεν, ἔδ' ἐχάρην τοῦ παναγίου πνεύματος. Ὁ ἐπίσκοπος ἔχει χάριν τοῦ παναγίου πνεύματος: καὶ δίδει, ὅπου κάμνη ἱερεῖς κατὰ τὸ τῆς ἐπισκόπου ἀξίωμα: καὶ ἡ χειροτονία ἐκείνη εἶναι ἀγία καὶ σεβαστή, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιεῖ πνεύματα. Ἀμὴ ἐπίσκοπος νὰ χειροτονῆσιν μητροπολίτην: εἶναι ἀσεβές αὐτὸν, καὶ μακρὰν ὁδοῦ τὸν θεόν: καὶ συγκλήρωσις μὲν τὸν σατανᾶν: ἔσονται αὐτῇ ἡ χειροτονία, νὰ μὴ εἰς αὐτὴν χάρις τελεῖται τῶν μεγάλων ἀρχιερέων χριστῶν, τῶν θεῶν ἡμῶν, καὶ πατρὸς τῆς παναγίας αὐτοῦ πνεύματος: ἀμὴ ὁ γῆ καὶ κἀρα, καὶ εἰς τὴν χειροτονίαν, καὶ εἰς τὴν χειροτονηθέντα.

Sed operaprecium est, examinare ipsius ordinationem, seu declarationem, qualis extiterit. Episcopus, & Sacerdotes, ipsum creant Metropolitam. Horresce Sol, ingemisce terra, ad istam legum conculcationem. Metropolitam facit Episcopum & Sacerdotes, pro Pontificia dignitate, & præscriptio sacrorum Canonum: non viceversa Episcopus & Sacerdotes, Metropolitam. Que est ista perversitas: ut filius in patrem transeat, aut pater in filium? Fieri hoc non potest, impium est, à legibus abhorret. Sed necessitas flagitat, ut pater honorem habeat patris, & sit caput filij: filius vicissim honore fruatur, qui filio convenit, & patri subijciatur suo: non autem contra fiat. Patriarcha vero, pro Patriarchica eminentia, ut pater patrum sit: & ut Pastor pastorum, Metropolitanarum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & omnium sacrorum laicorumque, per totum terre orbem. Hic ergo creat Metropolitam: & Metropolitam designat, Patriarcha permissu, pro potestate et auctoritate, quam à Patriarcha accepit. Sed & Episcopus Episcopum, Metropolitam permittente, eodem modo facit. Verum institutam narrationem persequor.

Tum itaque thronum Monembasie Arsenius, eo, quo diximus, modo adeptus, extra canones: sacris operando cum sacro consessu, pro Metropolitam se gerebat: Anagnostus designabat, Hypodiaconos, Diaconos, & Sacerdotes. Omnia denique pontificia munia exquebatur.

Hac cum rescivisset magna & catholica Ecclesiarum mater: missum est ad eum venerabile Patriarchicum scriptum: quo interdicebatur ei Pontificali administratione: ut qui violatis legibus ordinatus esset, & spirituale faceret adulterium: cum ipse nec ordinationem, nec sancti Spiritus gratiam, accepisset. Episcopum habere gratiam sancti Spiritus: camque dare, quando faciat Sacerdotes ex Episcopica auctoritate. Talem designationem, esse sanctam & ratam, beneficio & gratia sancti vivificis Spiritus! Sed ut Episcopus designet Metropolitam: id vero, cum summa impietate coniunctum esse, et à Deo remotissimum: consociationem denique cum Satana: quandoquidem ad talē ordinationē, nulla planè à summo Pontifice Christo, Deo nostro, & sanctissimo eius Spiritu, accedat gratia: sed ira & execratio, tum in ordinantem, tum in ordinatū.

Iniquitas creationis

Patriarchi supereminentia.

Patriarchi co rescripto iussu desistero transgressione sua Arsenius.

* μετὰ τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου. Theod. ex-φρονίτι τελε-τύ τις, καὶ ἰε-ξόρμαρδ-λιαν.

λοιπὸν, ὁ αὐτὸς Ἀρσένιος, ὡς ἐδέξατο τὸ τίμιον καὶ προσκυνητὸν χρῆμα τὸ πατριαρχικόν: ἀπὶ ἐδ' ἐνὸς ἐλογίσαιτο αὐτὸ: ἀμὴν αὐτὸν ἔραψε πρὸς τὴν καθολικὴν μεγάλῃ ἐκκλησίαν: εἰς πλάτ' ὑβρίζοντα τὸν πατριάρχῃ, καὶ ὅν τιμιωτάτης κληρικῶν: καὶ ἀπείας πολλὰς ἐφλυάρη ὁ τετυφλωμένον: καὶ δὲ ἐπεσόδραμεν εἰς τὸν ἰατρὸν: νὰ λάβῃ φεραπείαν καὶ ἰατείαν: εἰς τὸν κρινόν αὐτὸν ἐν τῷ καὶ δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχῃ: τὴν ἐμψυχον εἰκόνα χρυσοῦ, τοῦ ἰατρῶ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων: ἀμὴν ἔσονται, νὰ ἐπαρθῇ ἡ χάρις τῆς Θεῆς ἀπ' αὐτῶ: καὶ νὰ τὸν ἐκκερῶσῃ ὁ διάβολος: ἔπεσαν εἰς ἀπόγνωσιν, καὶ ἐδάφει δ' ἔθεν εἰς τὸν ἑαυτὸν ἵα, ὅτι καλῶς ἔκαμε.

Ὡς δ' ἐῖδεν ὁ πατριάρχης, μετὰ τῆς ἱερέας αὐτῶ σινόδ' ἔ, τὴν ἀνακαυχντίαν αὐτῶ, καὶ τὴν ὀργάνῃ, καὶ τὸ ἀπειθές: ἔπεμψαν χρῆμα τίμιον πατριαρχικόν εἰς τὴν μονεμβασίαν, καὶ ἐκάθησαν αὐτῶ. Καὶ ἰδέτε καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς καθαιρέσεως αὐτῶ.

ἴσα. ἴσα τῆ τιμίας πατριάρχης γράμματος τῆ: καθαιρέσεως τῆ πατριάρχης.

Παχῶμιος, ἐλέω Θεῆ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Τῆ ἡμῶν σινωδικῶς προκαθυσμένη μετρίότητι: καὶ πινωμ συμπρόντων ἀρχιερέων, μετὰ τῆ ἡμετέρῃ παντὸς κλήρου: ἀνηνέχθη πρὸς τῆ ὀργάνου νῦν μονεμβασίας, τῆ λεγομένης δόξολη: ὡς τοῖς ἀπ' ἀνταχῆ ὀρτοκομῶν χρυσανοῖς, τὰ χαλαρίνοις δ' ἔθεν χαρίζομεν: πρὸς ἐνὶ σκανδαλα καὶ συγχίσεις: καὶ ἀνυπόσολως ἀφορισμῶς ἐπιδνάζει κατ' αὐτῶν: μὴ γινώσκων ὁ μάταιος: ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀποφάσεσι καὶ ἀρχαῖς τῶν κανόνων ὑπόκειται: ὡς ὀργάνως, καὶ ἔξω κανόνων, ἐνάξιως πρὸς βίας, εἰς ὅν νῦν λέγεται εἶναι. Καὶ τοιγε πρῶτον κατ' αὐτῶ σινωδικῶς ἐνταῦθα τρακταίσαντες, τὴν κατ' αὐτῶ ἀπόφασιν διὰ μόνῃς ζώσης φωνῆς ἔξενεγκόντες, ἠρεσθημεν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔπαύεται πάντε κινῶν λίθου κατὰ τῶν ἐκάστῃ ὀρθόδοξῶν: καὶ ἐδ' ὅλως βέλεται: κατὰ τὸν ἵδαν ἐσκέινον, ὅποι τυγχάνῃσιν, ἰσνάι: καὶ ἡμετριότης ἡμῶν, ἔτω σινωδικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐνδικώτατα, ὡς συγχίσι καὶ σκανδαλοποιῶν κατὰ τῶν ὀρθόδοξῶν, ἔχει αὐτὸς ἀφορισμῶν δὸς τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοσχίς, καὶ ἀδιαίρετα, καὶ ἀσυγχίτα, τριαδ' ἑ: τοῦ ἐν τῆ

Hoc venerandum Patriarchæ, & adorandum, rescriptum, ut accepit Arsenius: pro nihilo putavit: sed responsum ad sanctam catholicam Ecclesiam rescripsit, iniuriæ & contumeliæ plenum, quâ in Patriarcham, quâ in venerabiles Clericos: multa magno cum contemptu in eos deblaterans, homo casus. Adeo noluit ad Medicum accurrere, capiendâ medicinâ & curationis causa: ad communem omnium Dominum, Oecumenicum Patriarcham: ad animatam imaginem Christi: tum animorum, tum corporum, Medici: sed, cum semel ei gratia Dei adempta esset: in possessionemq; miseri Diabolus venisset: in desperationem incidit: improbissimum suum factum impudenter defendens.

Sed ipse cōtemptim rescribit.

Ergo deponitur.

Exemplum Patriarchici, Arseniū deponentis, scripti.

Patriarcha igitur, & sacrum cum ipso concilium, cernentes eius impudentiam, inobedientiam, & inobsequentiam: miserunt sacrum Patriarchicum Monembasiam rescriptum, quo ipsum de throno detraxerunt: cuius sententiæ exemplum hic subiicimus.

Pachomius, miseratione Dei Archiepiscopus Cōstantinopoleos, noue Romæ, et Oecumenicus Patriarcha. Ad nostram, in Synodo præsentem, & quorundam unâ sedentiū Pontificū, cū toto Clero nostro, mediocritatē, relatū est de illegitimo nūc Monēbasia, Apostole nomina to: q̄ modo ubiuis locorum Christianis, studio nimirū Latinis gratificandi, præbe at offendicula & perturbationes: nec uereatur excommunicationes euomere cōtra eos: nolens intelligere uanus homo. sese esse illū, q̄ condēnationib. et execrationib. canonū subiaceat: ut qui illegitima, spretiq; canonibus, indignē in locum inualerit, in quo nunc dicitur esse. Atqui, cū antea causam eius hīc Synodice tractarem: sententiā in eum uiuatantum uoce pronuntiare, satis habuimus. Sed quia non cessat, omnem mouere lapidem: ut officiat singulorum locorum rectē sentientibus. nec ullo pacto uult, utpote iudæ imitator, eodem; ubi illi sunt, ire: ideo mediocritas nostra, Synodico processu, &

scripto concepto, eum iustissimē, ut perturbatorem, & scandalorum aduertus pios autorem, separat firmiter, a coniunctione abscissum sanctæ, consubstantialis, indiuiduæ, & inconfusæ, Trinitatis: unius illius substantiæ & nu-